

## บทที่ ๓

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ ใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยาย ประจำการวิจัยอธิบาย (explanatory research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏกับข้อมูลที่ได้มาจากการคุณภาพแล้วพัฒนาเป็นตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### 1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะกรรมการสภावิชาการจากคณาจารย์ประจำสถาบันบุคลากรหน่วยศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานสภा�สถาบันราชภัฏ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการของสถาบันราชภัฏ และอาจารย์ที่สังกัดคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 แห่งทั่วประเทศ สังกัดสำนักงานสภा�สถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2541 รวมจำนวน 1,621 คน (ข้อมูลจากกองแผนงาน สำนักงานสภा�สถาบันราชภัฏ)

##### 1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

กลุ่มที่ 1 ใช้สำหรับการพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความตรงเรียงเนื้อหาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานสภा�สถาบันราชภัฏ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิจากการวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันราชภัฏ รวมทั้งหมด 9 ท่าน โดยผู้วิจัยพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ คือ เมื่องกวิชาการหรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ทางการศึกษาหรือการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการคุรุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยใช้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ผ่านการพิจารณาจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิในกลุ่มที่ 1 มาสร้างเป็นข้อคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ประกอบด้วยคณบเด็คและครุศาสตร์ และอาจารย์ที่สังกัดคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 สถาบัน ทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2541 รวมจำนวน 648 คน โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาศึกษา ดังขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง ส่าเร็จูปะอง Yamane (Yamane, 1967) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มร้อยละ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ 316 คน

1.2.2 เลือกกลุ่มอย่างแบบเจาะจงจากคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏจำนวน 36 คน และสุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่สังกัดคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 สถาบันมาสถาบันละ 17 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่ายใน การศึกษาครั้งนี้จำนวน 612 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 648 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยใช้สำหรับการตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบและตัวปัจจัย เพื่อหาคะแนนตัวปัจจัยรวมคุณภาพการศึกษาของคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยใช้ตัวมาร์ค์ที่ผ่าน การลงความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ว่ามีความเหมาะสมสมสำหรับที่จะนำมาใช้ในการประเมิน คุณภาพการศึกษาของคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏมาสร้างเป็นข้อคำถามหลักในการเก็บรวบรวม ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอธิการบดีสถาบันราชภัฏที่สังกัดในคณบเด็คและครุศาสตร์ จำนวน 14 ท่าน คณะกรรมการสาขาวิชาการจากคณาจารย์ประจำสถาบันจำนวน 8 ท่าน บุคลากรหน่วยศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานสภากาแฟสถาบันราชภัฏ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบเด็คและครุศาสตร์ จากสถาบัน ราชภัฏทั้ง 36 แห่ง และอาจารย์สังกัดคณบเด็คและครุศาสตร์จากสถาบันราชภัฏละ 2 ท่าน รวมทั้งหมด 168 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง

## 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**แบบสอบถามชุดที่ 1** ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยและแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของคณบเด็คและครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏจำนวน 11 องค์ประกอบ แล้วนำเสนอด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาจำนวน 9 ท่านพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม สม

และความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏพร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ให้มีความเหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

แบบสอบถามที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ คือ

1. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาจำนวน 9 ท่าน ในด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสม ความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ตลอดจนความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ มาปรับปรุงแก้ไข

2. นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับอาจารย์คณะครุศาสตร์ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความเที่ยง ด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของ cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งผู้จัดทำการหาความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับ และหาความเที่ยงของเครื่องมือโดยแยกเป็นองค์ประกอบแต่ละด้านได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

### ตารางที่ 3.1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของเครื่องมือวิจัย

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์แอลfaของ cronbach
1. ปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของคณะ	0.7161
2. หลักสูตร	0.9365
3. อาจารย์	0.9137
4. นักศึกษา	0.8344
5. การจัดการเรียนการสอน	0.9234
6. กิจกรรมนักศึกษา	0.9060
7. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้	0.9188
8. การบริหารและการจัดการ	0.9263
9. การเงินและงบประมาณ	0.8225
10. อาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม	0.8328
11. การวิจัย	0.9249
ความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ	0.9329

3. นำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ในคณะครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ที่จะนำมาใช้เป็นองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาของครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ

## ลักษณะของแบบสอบถาม

1. มีคำชี้แจงอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม
2. ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ ซึ่งประกอบด้วย
  - เพศ อายุ ภูมิหลังทางวิชาการ ได้แก่ ภูมิหลังการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ภาควิชาที่สังกัดในการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ภูมิหลังทางด้านการบริหารในสถาบันได้แก่ ตำแหน่งทางการบริหารงานในสถาบัน ประสบการณ์ด้านการบริหาร โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด
3. ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 198 ข้อ โดยอยู่ภายใต้องค์ประกอบดังนี้
  1. ปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของคณะ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 6
  2. หลักสูตร ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 32
  3. อาจารย์ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 25
  4. นักศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 23
  5. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 27
  6. กิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 18
  7. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 17
  8. การบริหารและการจัดการ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 19
  9. การเงินและงบประมาณ ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 11
  10. อาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 8
  11. การวิจัย ประกอบด้วยข้อคำถามข้อที่ 1 - 12

(รายละเอียดของตัวบ่งชี้แต่ละองค์ประกอบ ดังแสดงในภาคผนวก ช.)

ลักษณะข้อคำถามเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเครอร์ท 6 ระดับ ตามระดับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
- ระดับ 0 หมายถึง ตัวบ่งชี้ไม่มีความเหมาะสม

แบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับตัวมั่งชีที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏที่ได้จากการคิดเห็นที่สอดคล้องกันของอาจารย์คณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏว่าตัวปัจจัยเหล่านี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ปัจจัยนี้คุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) ของตัวมั่งชีแต่ละตัวต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ  $3.76$  ( $Mean \geq 3.76$ ) และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) น้อยกว่าหรือเท่ากับ  $20\%$  ( $CV \leq 20\%$ ) ปรากฏว่าได้ตัวมั่งชีที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว 75 ตัวมั่งชี และผู้วิจัยนำแบบสอบถามในชุดที่สองนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อธิการบดีที่สังกัดในคณะครุศาสตร์ คณะกรรมการสภาวิชาการจากคณาจารย์ประจำสถาบัน บุคลากรของหน่วยศึกษา นิเทศฯ สานักงานสถาบันราชภัฏ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ สังกัดคณะครุศาสตร์ของสถาบันราชภัฏทั้ง  $36$  แห่ง เพื่อพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนความสำคัญขององค์ประกอบและตัวมั่งชีที่จะนำมาใช้ปัจจัยนี้คุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ

### ลักษณะของแบบสอบถาม

1. มีคำชี้แจงอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนในการพิจารณาให้ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบและตัวมั่งชี ดังนี้ คือ

- 1 คะแนน หมายถึง องค์ประกอบ(หรือตัวมั่งชี) นั้น มีความสำคัญน้อยที่สุด
- 10 คะแนน หมายถึง องค์ประกอบ(หรือตัวมั่งชี) นั้น มีความสำคัญมากที่สุด

และกำหนดกรอบ  ให้ผู้ทรงคุณวุฒิกรอกค่าน้ำหนักคะแนนความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบและตัวมั่งชีแต่ละตัว

2. เป็นข้อคำถามในการพิจารณาให้น้ำหนักคะแนนความสำคัญของตัวมั่งชีคุณภาพการศึกษาของ คณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ  $11$  องค์ประกอบ และตัวมั่งชี  $75$  ตัวมั่งชี ดังนี้

1. ปรัชญา พัฒนาธิการและวัฒนธรรม ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 4$
2. หลักสูตร ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 9$
3. อาจารย์ ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 11$
4. นักศึกษา ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 7$
5. การจัดการเรียนการสอน ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 14$
6. กิจกรรมนักศึกษา ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 5$
7. แหล่งที่มาของข้อมูล ประ同胞ด้วยข้อคำถามข้อที่  $1 - 5$

8. การบริหารและการจัดการ ประกอบด้วยข้อค่าถามข้อที่ 1 - 6
9. การเงินและงบประมาณ ประกอบด้วยข้อค่าถามข้อที่ 1 - 5
10. อาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยข้อค่าถามข้อที่ 1 - 4
11. การวิจัย ประกอบด้วยข้อค่าถามข้อที่ 1 - 5  
(รายละเอียดของตัวปัจจัยต่อลงในค่าประกอบ ดังแสดงในภาคผนวก ๑.)

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำหนังสือจากภาควิชาวิจัยการศึกษา ไปยังกองแผนงาน สำนักงานสถาบันราชภัฏ เพื่อขอรายชื่อของอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 สถาบัน

3.2. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เเละขอการสำนักงานสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์

3.4 หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ติดตามโดยส่งจดหมายเพื่อขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามและโทรศัพท์ติดตามเพื่อขอความร่วมมือจากคณบดีคณะครุศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และติดตามการตอบกลับอีกครั้งหนึ่งหลังจากการติดตามครั้งแรกแล้ว 2 สัปดาห์ ด้วยวิธีเดียวกัน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 452 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 69.75 เมื่อพิจารณาจากขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำคัญของ Yamane ข้อมูลที่ได้มีความเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากร (ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1 ของบทที่ 4)

3.5 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์มาลงรหัส (coding) เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล และพิจารณาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าว มาแล้วข้างต้น แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามชุดที่สอง

3.6 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามในชุดแรกมาสร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่สอง แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ค่าน้ำหนักคะแนนความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ และใช้วิธีการติดตามเช่นเดียวกับการเก็บข้อมูลในตอนแรก ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 105 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 62.50

3.7 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในชุดที่ 2 ที่สมบูรณ์มาลงรหัส (coding) เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาคะแนนของตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้นผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการวิเคราะห์เพื่อตอบค่าถามการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จากแบบสอบถามชุดแรก โดยใช้ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่ามัธยมเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) ซึ่งการวิเคราะห์ในครั้นนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สําระเว็จูป SPSS/PC เพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean) ของตัวบ่งชี้แต่ละตัวต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 3.76 ( $\text{Mean} \geq 3.76$ ) และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 % ( $\text{CV} \leq 20\%$ ) โดยใช้สูตรในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV) ดังนี้

$$\text{CV} = \frac{\text{S.D.}}{\bar{X}} \times 100$$

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ของบทที่ 4

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อกำหนดน้ำหนักคะแนนความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ โดย

4.2.1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของน้ำหนักคะแนนความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบและแต่ละตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ จากแบบสอบถามในชุดที่สองที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้น้ำหนักคะแนน

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.3 ของบทที่ 4

4.2.2 นำน้ำหนักคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่สองมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สําระเว็จูป SPSS/PC ในการวิเคราะห์เพื่อต้องการทราบลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวบ่งชี้ สำหรับใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.5 - 4.15 ของบทที่ 4

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยในการตรวจสอบความตรงของโครงสร้างระหว่างโมเดลการวิจัยกับข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งโมเดลในการวิจัยในชั้นตอนนี้มีลักษณะตามกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นโมเดลแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) โดยที่ตัวบ่งชี้ทั้งหมดเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้ง 11 องค์ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยแยกการวิเคราะห์ออกเป็นโมเดลย่อยแต่ละโมเดลตามกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยเพื่อสร้างสเกลขององค์ประกอบหลักทั้ง 11 องค์ประกอบจาก ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 75 ตัว ดังแผนภาพที่ 4.1 – 4.12

#### ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.18 – 4.29 ของบทที่ 4

สำหรับการสร้างสเกลองค์ประกอบ คำนวณได้จากผลคูณระหว่างสัมประสิทธิ์ค่านะนองค์ประกอบกับค่ามาตรฐาน (standard score) ของตัวบ่งชี้ ซึ่งสามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการได้ดังนี้

$$F_i = \sum_{i=1}^n a_i Z_i$$

$F_i$  หมายถึง ค่าสเกลองค์ประกอบตัวที่  $i$

$a_i$  หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ค่านะนองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่  $i$

$n$  หมายถึง จำนวนตัวบ่งชี้

$Z_i$  หมายถึง ค่าคะแนนมาตรฐาน (standard score) ของตัวบ่งชี้ที่  $i$

$$Z_i = \frac{X - \bar{X}}{S.D.}$$

ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้พิจารณาความเหมาะสมของจำนวนข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างกับจำนวนตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่าจำนวนข้อมูลที่ได้มาในครั้นี้จำนวน 105 ฉบับ และจำนวนตัวแปรขององค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนจากองค์ประกอบทั้งหมด 11 องค์ประกอบซึ่งมีจำนวนตัวแปรมากที่สุด คือ 14 ตัวแปร ซึ่ง Sario, W.E. และ Stronkhorst, L.H. (1984) (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) ได้กำหนดว่าควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 100 หน่วย และ Steven, J. (1986) ได้กล่าวไว้ว่าจำนวนข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์อย่างน้อยจะต้องมีจำนวน 5 เท่าของตัวแปร หรือ 5 หน่วยต่อหนึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นจำนวนข้อมูลที่ผู้วิจัยจะต้องนำมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้วอย่างน้อย

ต้องไม่ต่ำกว่า 70 ฉบับ ซึ่งข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับกลับมามีจำนวน 105 ฉบับ ดังนั้นจึงสามารถทำการวิเคราะห์องค์ประกอบในครั้งนี้ได้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเทลในครั้งนี้ ค่าสถิติสำคัญที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของกลเม็ดของโมเดลกับข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ค่าสถิติเคิลล์แคร์ (chi-square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index = GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index = AGFI) ค่าดัชนี根平均残差 (Root Mean Squared = RMR)

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในแผนภาพที่ 4.13 – 4.24 ของบทที่ 4